

Universitätsbibliothek Paderborn

Ientacv-||la noui testamenti Cardi.||nalis sancti Xisti.||

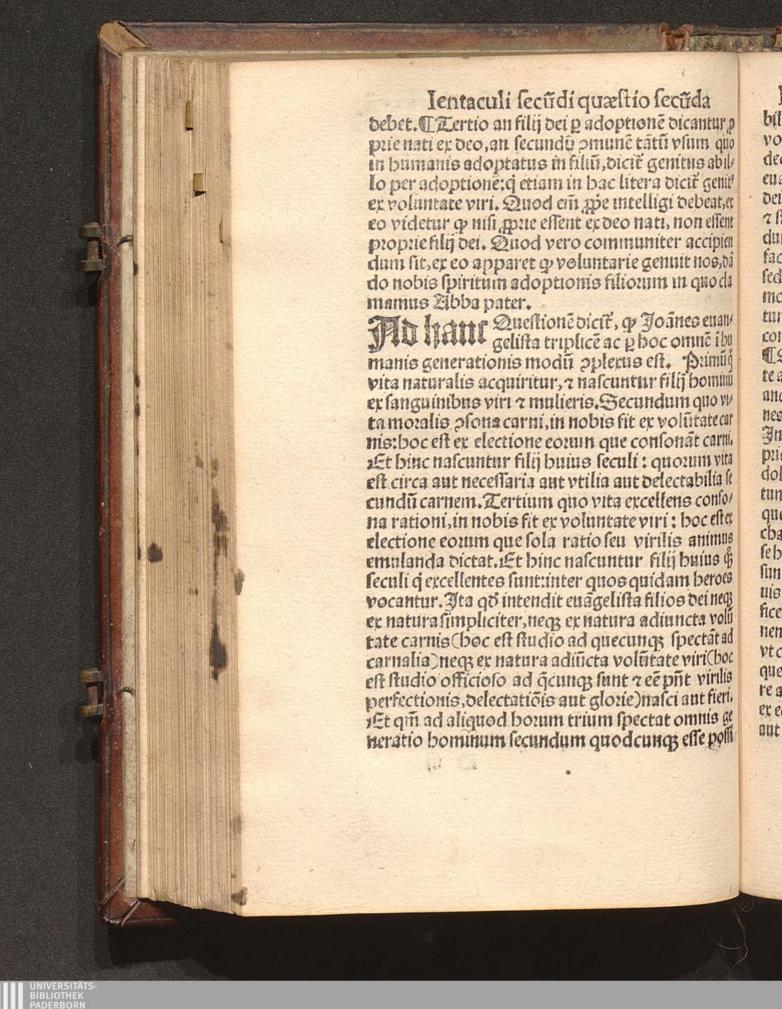
Cajetan, Thomas
Colonie, 1526

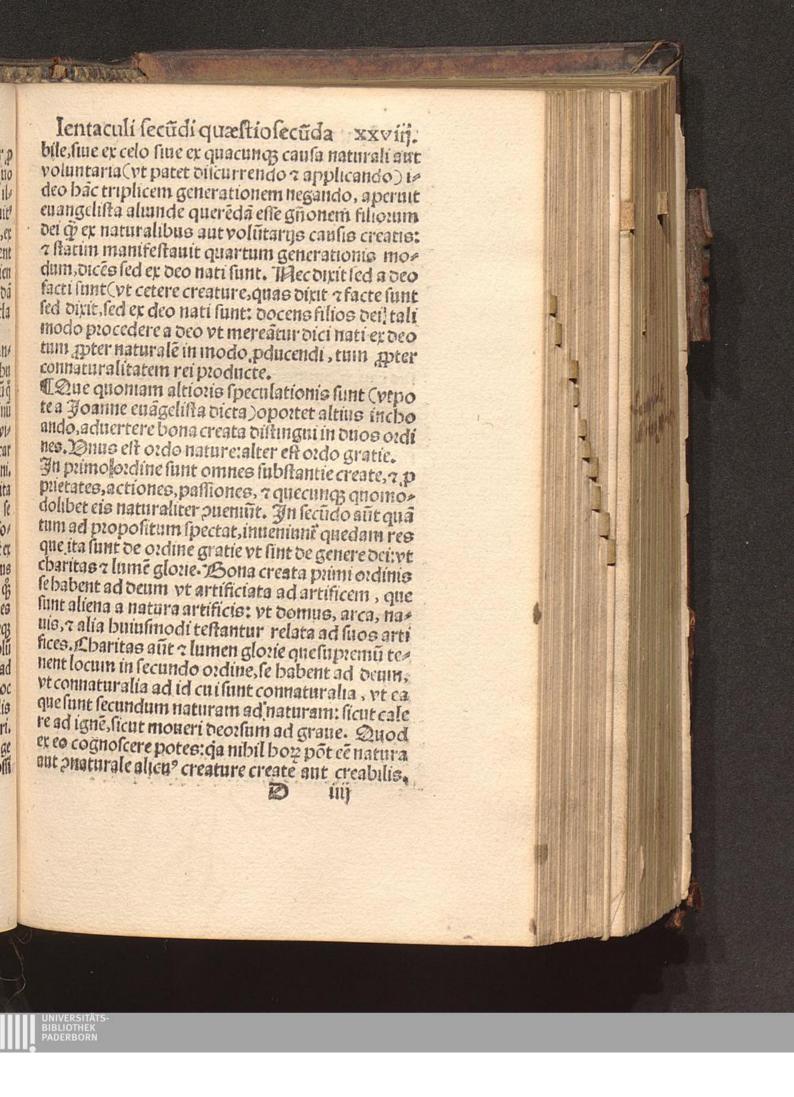
VD16 V 1243

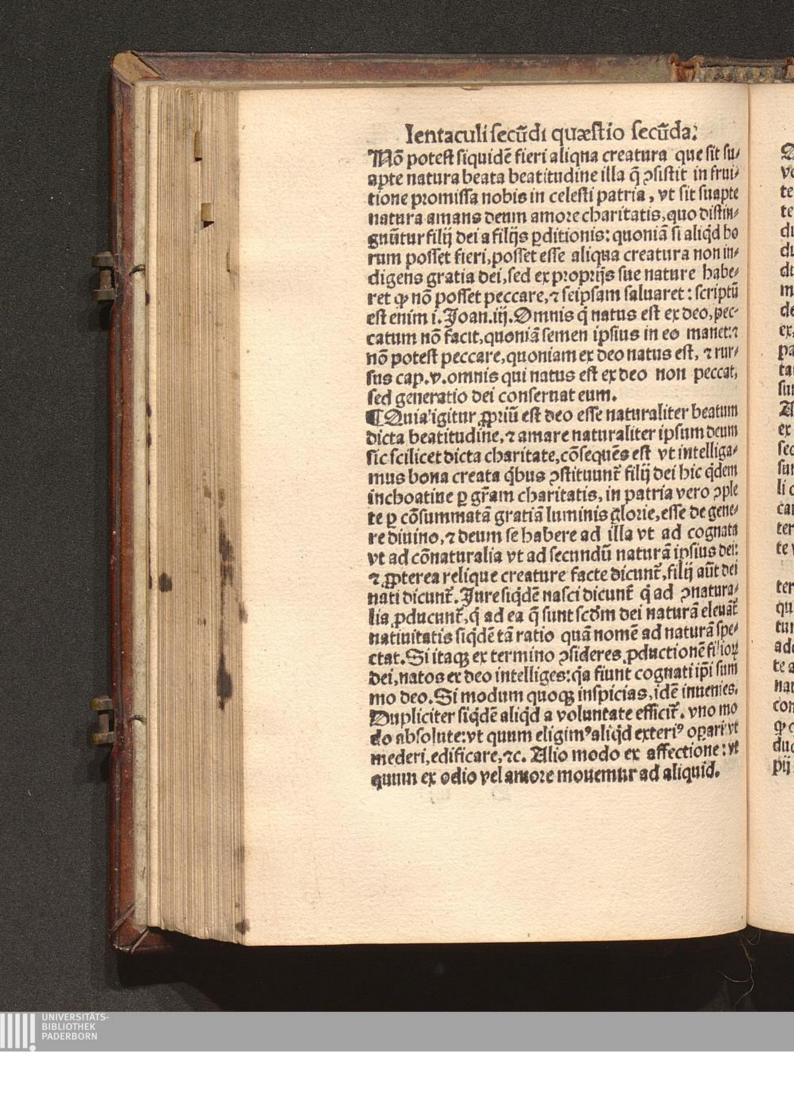
Ientaculi secu[n]di quaestio secu[n]da

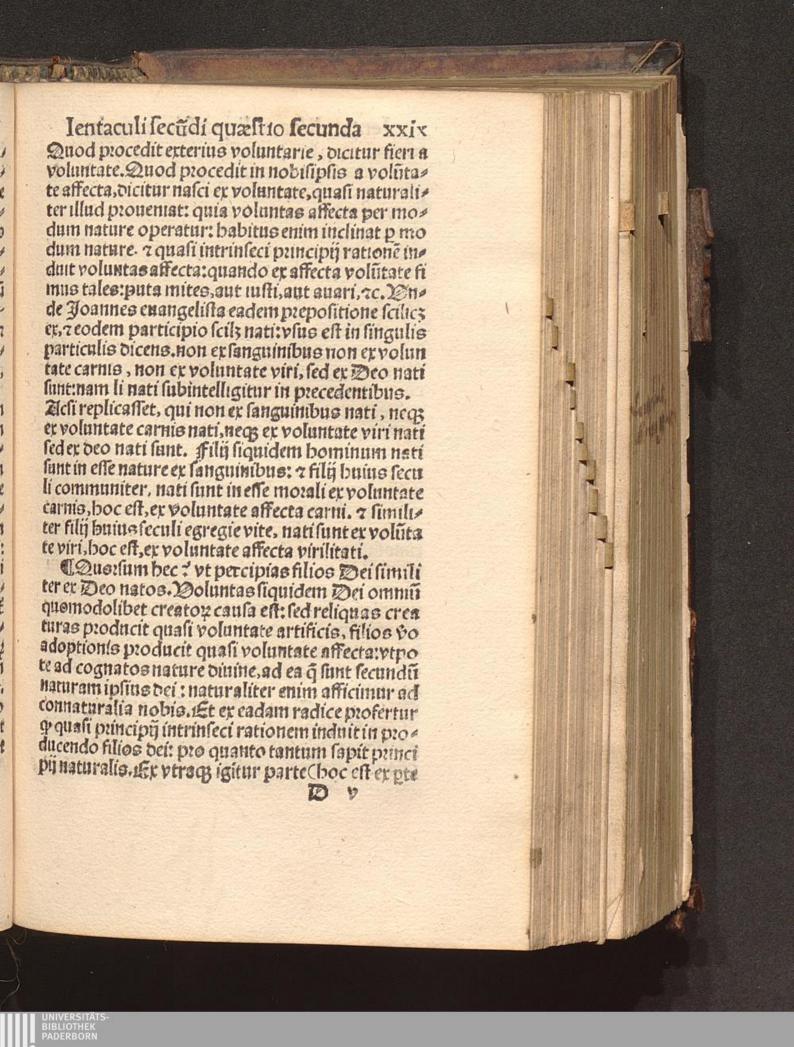
urn:nbn:de:hbz:466:1-34421

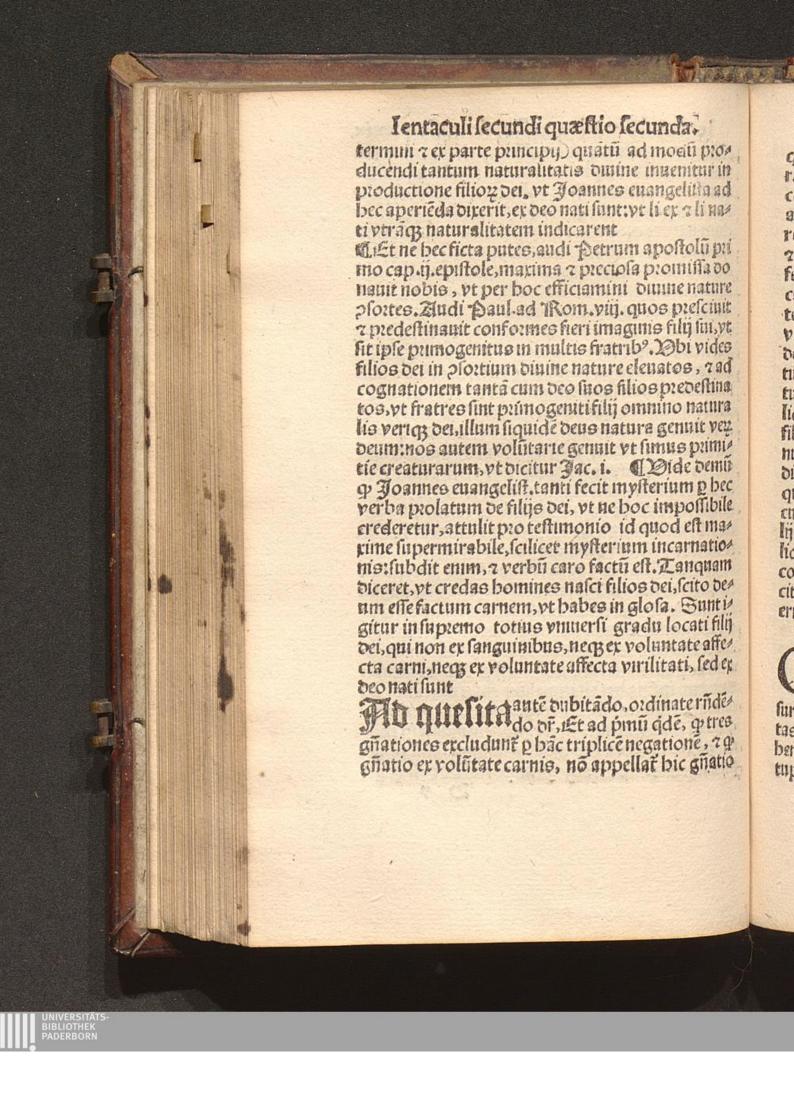
WAR DO NOT THE Ientaculi secudi quæstiosecuda xxvii origene destinatus. Dtcura fit, texto verificat vtro amodo:vt patet ex dictis. IDec de prima gftioe. Illa secunda questione ve verbis Joquitas occurrit primo an vna readem gene ratio negef p tres negatiões. no er fanguinibo negs er volantate carnis negg er volantate viri, an fingu lis negationibus respondeant singule generatioes. Mam si vna eademas generatio per omnes negas tur, inutilis videtur multiplicatio tot caufarn : ad quid enim opus est miscere in enangelio naturale bominum nativitatem provenire non folum ex fam aumibus, sed etiam er voluntate carnis z er volun tate viri: Bi vero tres generationis species descris pte dicuntur, fallum apparet, ex eo q generatio ex voluntate carnis, no est binersa a generatioe ex san quinibns:cocupiscentia appe carnis no aliter gene rat filios qua pomittione carnalemaris afemine. Decundo an una cadem volutas sit volutas car nis avoluntas viri. Mañ locutio ista pria est, os portet er vna pte vnafateri voluntate, qui no inne miant in toto genere buiano dinerfe species voltitae th (quanis em animalis appetitus multiplicet in plares species, voluntas tame no multiplicat) zer altera parte nulla dicere voluntate carnis: qa volti tas in fola ratione eft. zappetitus est ratioalis, z no carnalis seu sensibilis. Si vero no curandu crea dit de proprietate nominii, 7 due voluntates quali duo appetitus distincte dienné (ratioalis scilicet d proprie vocat voluntas, r sensibilis, q appellatus est voluntas carnis) tüc sententia teneri potnit, sed lingua cobibenda erat: quod penlab enagelifia ee

Tentaculi secundi quæstio tertia. qua fiut boies fin ee nature, sed qua fint fin ee mo rale ex voluntate affecta binodicarnalibus, quales coiter emergunt fily bur feculi ex bmoi affectibus ali pudentes rectores, alijnegociatores, zidgen? relig. Ad fm vo q bic est sermo de voluntate, prie avna ponit voluntas fin substantia, due at fini affectü. Doluntas fiquide una reade fim se est q est carnis a viri, fi gemat, prter vinerlas affectoes als tera ad ea q virilis excelletie sint: 2 vocaf volutas viri, altera ad ea q carnalis necitatis villitatis ant velectatioissunt: 2 vocat volutas carnis. CAd for tili at, p sermo enageliste est de nativitate prie, \$ tum th fuffert subiecta materia. Dt em ex dictis as liqualis coniectura baberi potest, non fiunt a sunt filijdei adoptiui vt funt 7 fiunt filij adoptiui bomi num, sed elevantur in consortium z cognationem dinine nature, apropterea Johannes enangelista quim dixiffet, dedit eis potestatem filios dei fieri, curanit tanto studio aperire modum quo fiunt fis In dei, 7 post tot negatinas manifestanit modu, sci= licet quer deo natifunt. Diri autem notanter posse coniecturam nunc baberi: quia idem Joannes di cit:nunc fili dei sumus, anondum apparunt quid erimus:quum apparuerit similes deo erimus. Mecde secunda questione. Tra Tertiam questionem de verbis as postoli (quid faciunt qui baptisan tur pro mortuis, si omnino mortui non resur surgunt ve quid a baptisantur pro illis) difficul » tas occurrit, er eo quod sermo iste est vel de repres bensibili vel de laudabili baptismo. Mamsi de vie tuperabili baptismo, quo qdam sorte baptizabanë